

Arta seducției

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“Așa cum dragostea te încoronează, așa te crucifică”.
Khalil Gibran

- Ca versul ce coboară-n profunzimi
De suflet pur să-i tulbure abisul,
Te vreau pierdut de tot în rotunjimi,
Când coapselor le afli paradisul

Să-nnebunești, iar trupul meu plăpând
Ca o liană verde să îți fie
Mătase de uimire peste gând
Și rug aprins cum nicio poezie

Nu s-a mai scris vreodată pe pământ.
Ne-ar trebui o noapte de tăcere,
Când luna dezbrăcată de veșmânt
Ne va scălda în faguri plini de miere.

- Aș vrea din nou să aselenizez
Pe trupul tău fragil unde lumina,
Smulsă din focu'-ntâiului botez,
Mă-ndeamnă să-ți dezvălui rădăcina,

Să caligrafiez cu buze moi
Sonete printre sâni ce mă cheamă,
Distanța către pisc, la amândoi,
Să le-o măsoar plătindu-le drept vamă

Prizonierat de dor fără sfârșit
Pe țărmul dulce-amar al poeziei,
Sedu-mă ca pe-un zeu neîmblânzit,
Scufundă-mă-n oceanul agoniei!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș